

415/III. Як аби любить ся, а шукать
Розлуки хоти на часок,
Що одно одному гартує,
На память незабуць-убитак.

А ти лямбю, Палка, банка,
Медяна моя дубов;
Вона моя слабість десь яка,
Війшла мені в не вкїсто і кров.

Ща хоти чини нині жизнь моя
Лопала в жертву ворогам,
Щому, кого кохав я,
Я незабуцьки не падам.

Забуць мене, на расе мій,
Колн шакли мї і мїунци
До праці старшн на збїчлан
Зь своїй хатї будеш памї.

Колн не буде мїн тобою
Ані владних, ні трудних,
Ані вїдверних сучьбою,
Ані ачї, ані пачї вчїтних;

Колы у всіх твоїх гітій
Туті та мисли розубітуть,
Ли станеш ти стій, мов святий,
Людї про жрате ти забудь!
Написано в р. 1883.

90

сот. 2. 76 - 77.

З неперекладеного ж. Стручника. С. 120. № 70

Аґавськїх Мависо. Степо Мавись.